

нивитѣ изгорѣли, дърветата въ градинитѣ изсъхнали, а лозитѣ даже листа не могли да искарать. Добитѣктѣ и хората умирали всѣки день. Царѣтъ изпратилъ вести навсѣкжде: ако нѣкой избави земята му отъ лошата напасть дава половината си царство.

Чулъ Добри това и намислилъ да отиде въ това царство. Направилъ една хубава и голѣма дървена кутия съ три преградки. Слѣзълъ въ полето и откъсналъ три класа жито, три грозда грозде и три ябълки червенки. Сложилъ ги въ кутията и тръгналъ.

Плутувалъ той дълго време. Стигналъ въ непознатото царство и какво да види: земята била пустиня. Нѣмало ниви, градини, лозя. Дърветата били изсъхнали — черни почернѣли. Рѣкитѣ и чешмитѣ пресъхнали. Хората мрѣли, като мухи презъ късна есенъ.

Отишелъ Добри право при царя. Царѣтъ билъ старъ, прегърбенъ отъ години и тежки неволи.

Явилъ се Добри предъ царя и пожелалъ да спаси царството му.

Царѣтъ се много зарадвалъ и заповѣдалъ всички да слушатъ непознатия гостенинъ.

На другия день станали рано, впрегнали най-хубавитѣ коне въ царската каляска и излѣзли на полето. Добри отворилъ кутията, извадилъ тритѣ класа жито, хвърлилъ ги въ нивитѣ и казалъ:

— Да поникнатъ буйни ниви, да се роди златно жито.

Изведнажъ небето се покрило съ облаци и завалѣлъ благодатенъ дъждъ. После пекнало животворно слънце и полето се раззеленѣло. Царѣтъ и Добри гледали, какъ предъ тѣхъ никнѣли буйни ниви, пуснали едри класове, следъ това пожълтѣли и узрѣли. Едро зърно натежело и навеждало класове къмъ земята. Селяни съ сѣрпове и паламарки се разтичали радостни изъ нивитѣ.

На втория день пакъ излѣзли. Гората се била раззеленѣла, ручейтѣ и чешмитѣ радостно струели сребристи си води. Добри спрѣлъ въ едни лозя, въ които се чернѣли само чуканитѣ. Той извадилъ тритѣ грозда, оронилъ зърната, прѣсналъ ги между лозитѣ и рекълъ:

— Да се окичатъ лозитѣ съ едри гроздове за радостъ и утѣха.

Лозитѣ пуснали реса, цѣвнали, следъ това завързали и узрѣли. Бѣли, червени и кехлибарни гроздове надничали отъ всѣка лоза. Моми и булки се разтичали съ кошници да бератъ грозде. Царѣтъ се усмихналъ.

На третия день отишли къмъ изсъхналитѣ градини. Хвърлилъ Добри тритѣ ябълки и казалъ:

— Всѣко дърво съ плодъ да се окичи, мало и голѣмо да бере и да се радва.

Цѣвнали дърветата, завързали. Следъ това почнали да се наливатъ предъ очитѣ на царя и дърваря. Едри череши висѣли на кичури, червенѣли се ябълки, зрѣли сливи, жълтѣли сочни круши.

Върнали се въ палата. Царѣтъ завелъ Добри въ една голѣма зала. Тамъ на мраморно огнище горѣли миризливи треви и корени.

— Синко, — рекълъ царѣтъ, — ти спаси царството и народа ми. Какъ да ти се отплатя? Вземи половината ми царство и го